

Bijlage bij circ. LV-85/8

Uitspraak no. 26 van de Verbondscommissie Samenloop
inzake "Leenauto"

Betreft : w.a.-motorrijtuigverzekering/garageverzekering

Partijen : Verzekeraar A
          en
          Verzekeraar B

Verzekeraar A en Verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen beide partijen gerezen is.

Feitelijke gegevens

Op 17 maart 1982 bracht de verzekerde van Verzekeraar A, X, zijn w.a. en casco verzekerde auto ter reparatie bij een garage. De garage gaf verzekerde voor een week een leenauto mee. Volgens de polisvoorwaarden van Verzekeraar A is het w.a.-risico voor een tijdelijk vervangende auto meegedeekt voorzover elders geen verzekering loopt. Bovendien had de tussenpersoon kennis gegeven aan Verzekeraar A van het gebruik, gedurende een week, van een vervangende auto onder opgave van het kenteken. Het w.a.-risico van de leenauto was gedekt onder bepaalde voorwaarden onder een garageverzekering van Verzekeraar B. Op 20 maart 1982 veroorzaakt X schade met deze leenauto. Partijen verschillen van mening over de vraag wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt Verzekeraar A:

"Volgens de polisvoorwaarden van Verzekeraar A is het w.a.-risico voor een tijdelijk vervangende auto meegedeekt voorzover elders geen verzekering loopt.

Aan het subsidiaire karakter van deze dekking doet niet af het feit dat het kenteken van de leenauto door ons na de periode van tijdelijk gebruik is afgemeld. Een dergelijke formele handeling kan geen uitbreiding van de feitelijke dekking met zich meebrengen.

Voordat onze verzekerde de auto leende van de garage was het w.a.-risico van deze auto al verzekerd onder de garageverzekering. Gedurende de periode dat onze verzekerde de auto leende, dient Verzekeraar B naar onze mening dekking op grond van de speciale voorwaarden te verlenen. Van subsidiaire dekking lijkt geen sprake te zijn. Slechts indien er sprake is van verhuur, is er sprake van subsidiaire dekking.

In dat geval zou er sprake zijn van twee subsidiaire dekkingen en dient naar onze mening de oudste verzekering, in dit geval de garageverzekering, voor te gaan.

Zou van verhuur sprake zijn dan moet niet uit het oog worden verloren dat voordien de aansprakelijkheid ook reeds onder de garageverzekering verzekerd was.

-2-

Het kenteken werd niet afgemeld. Ingevolge de WAM bleef het risico derhalve bij de garageverzekeraar. Vooralsnog houden wij het er echter op dat, nu er geen sprake was van verhuur, Verzekeraar B primaire dekking diende te verlenen."

In zijn memorie van antwoord stelt Verzekeraar B:

"Los van alle verweer uit het verleden, staat tussen partijen, Verzekeraar A en Verzekeraar B, het volgende vast:

1. onze verzekerde geeft een auto te leen aan X. Hoewel in het verleden nogal eens over verhuur werd gesproken, is hier juridisch sprake van bruikleen.

2. Onze verzekerde stelt daarbij de uitdrukkelijke voorwaarde dat X zelf voor verzekering moet zorgdragen.

De motieven op grond waarvan onze verzekerde deze voorwaarde heeft gesteld, zijn ons niet bekend.

Motieven zouden kunnen zijn:

- zoveel mogelijk proberen de no claim op de garagepolis te behouden;
- de lener moest voor het casco-risico toch al elders dekking vinden, daar de garagepolis hierin niet voorziet. De casco-schade werd later door Verzekeraar A betaald.

3. X voldoet tijdig aan die voorwaarde, hetgeen door Verzekeraar A ook wordt erkend.

4. Verzekeraar A heeft ook medegedeeld dat de leenauto in het zgn. WAM-register werd afgemeld, hetgeen inhoudt dat Verzekeraar A vóór de datum van afmelding risico heeft gelopen.

Ofschoon uit de voorwaarden blijkt dat de aansprakelijkheid van de gemachtigd bestuurder krachtens de garagepolis van Verzekeraar A is verzekerd, zal in aanmerking moeten worden genomen dat de verzekeringnemer X te kennen heeft gegeven dat laatstgenoemde zelf voor verzekeringsdekking moet zorgen. De verzekeringnemer kan, behoudens uitzonderingen die zich hier niet voordoen, zelf bepalen of hij de dekking uit hoofde van zijn verzekeringsovereenkomst ten gunste laat komen van derden ofwel, zoals in casu, van degenen aan wie hij het hem behorende motorrijtuig ter beschikking stelt.

Op grond van vorenstaande feiten menen wij dat Verzekeraar A voor de onderhavige w.a.-schade dient op te komen."

Overwegingen van de commissie

Partijen hebben zich tot de commissie gewend met de vraag om een uitspraak te doen ten einde tot een oplossing te komen inzake het tussen partijen gerezen geschil. Zij hebben bij voorbaat verklaard zich bij de uitspraak van de commissie neer te leggen.

Het is de commissie uit de stukken gebleken dat partijen het erover eens zijn geworden dat er sprake was van bruikleen en niet van verhuur. Het artikel in de polis van Verzekeraar B betreffende verhuur, is derhalve niet van toepassing.

-3-

-3-

In de polis van Verzekeraar B staat voorts de volgende bepaling:
 "Met voorbijgaan van hetgeen anders in de verzekeringsvoorwaarden van deze polis mocht zijn bepaald, wordt deze verzekering geacht met betrekking tot de aan de verzekerde toebehorende motorrijtuigen, aan de door of krachtens de WAM gestelde eisen te voldoen."

De garageverzekering dekt derhalve ingevolge art. 3 lid 1 van de WAM de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de gemachtigde bestuurder, in casu X. Aan dit feit kunnen onderlinge afspraken, die de strekking hebben om de burgerrechtelijke aansprakelijkheid op te heffen, welke tussen de verzekeringnemer en een gemachtigd bestuurder gemaakt worden, niets afdoen.

De enkele omstandigheid van meegeven van de auto door de garage aan X betekent dat deze gemachtigde bestuurder in de zin van de polis bestuurder werd.

Volgens de polisvoorwaarden van Verzekeraar A is het w.a.-risico voor een tijdelijk vervangende auto meegedeckt; doch alleen voorzover elders geen verzekering loopt.

Conclusie

De commissie concludeert dat er sprake is van een geval van samenloop van dekking als bedoeld in art. 2, sub 3 van het reglement van de Verbondscommissie Samenloop, weshalve de commissie krachtens art. 3, sub 5, van haar reglement bevoegd is tot het doen van een uitspraak met kracht van een bindend advies.

Beide polissen bieden in beginsel dekking, enerzijds op grond van de WAM, anderzijds op grond van de polisvoorwaarden. De polis van Verzekeraar B gaat echter voor, nu deze een primaire dekking biedt, terwijl de polis van Verzekeraar A ten aanzien van de vervangende auto een "na-u-clausule" bevat.

Bindend advies

De commissie geeft als haar bindend advies dat Verzekeraar B dekking zal hebben te verlenen.

's-Gravenhage,

10 januari 1985

De Verbondscommissie Samenloop

de voorzitter,

de secretaris,

(B.H. van Beem)

(mevr. mr. W.H.v.d. Velde - Meijer)